

مركز إعلام: مركز إعلامي للمجتمع العربي الفلسطيني في إسرائيل

تقرير رقم 166

رصد التحريض والعنصرية في وسائل الإعلام الإسرائيلية

في الفترة الواقعة بين التواريخ 15 تشرين ثاني 2013 ولغاية 21 تشرين ثاني 2013

أعد التقرير:

رنا عوايسة

سمى أبو تاية

التقرير مقدم لوكالة الأنباء والمعلومات الفلسطينية "وفا" ضمن إطار التعاون بين المؤسسات

מעריב

ערוץ
החדשות 2

זקור ראשו

שראל הפק

המודיעין
יתד נחנה

הארץ

ידיעות
אחרונות

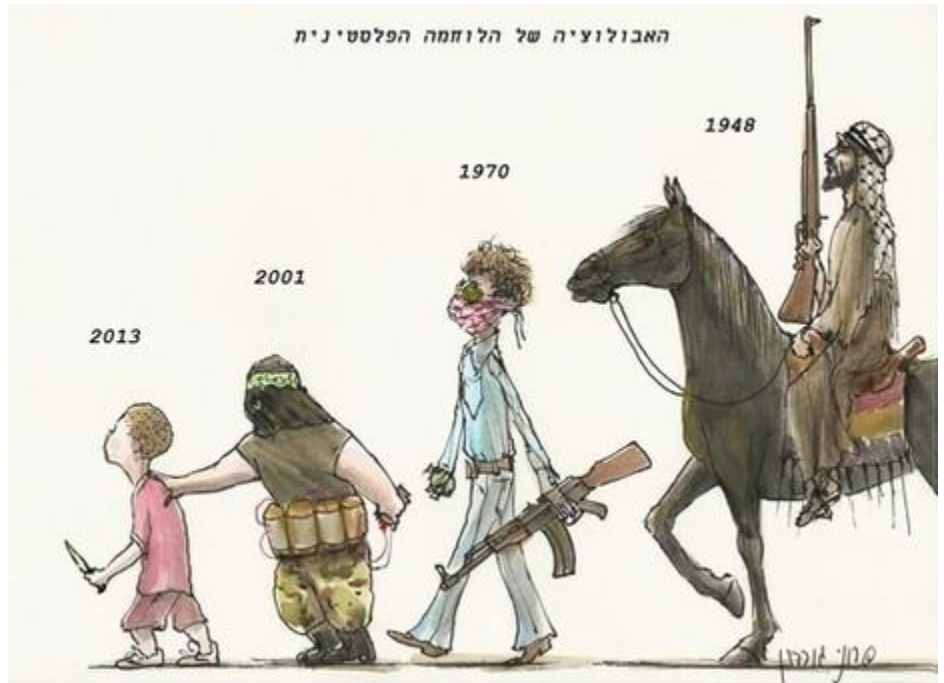
y net
ידיעות אחרונות

סוכנת ראשונה
NEWS 1

عادت ايران وملفها النووي لاحتل محورًا أساسيًا في تغطية وسائل الاعلام الاسرائيلية التي ركزت على التفاهات الايرانية-الأمريكية التي دارت مؤخرًا في جنيف حول الملف النووي، والتي من المتوقع ان تقضي الى اتفاق قد يقطع الطريق امام ايران نحو صنع قنبلة نووية. وعكست الصحافة الاسرائيلية الاستياء الاسرائيلي من هذه التفاهات، حيث نقل عن رئيس الوزراء الاسرائيلي، بنيامين نتنياهو، قوله ان هذا الاتفاق المزمع "خطأ تاريخي". ونقلت اذاعة "جالي تساهل" الاسرائيلية عن وزير الاقتصاد، نفتالي بنيت، قوله أن "اسرائيل لا ترى نفسها مقيدة بهذه الاتفاقية السيئة للغاية". كما قال أيضًا "أن اسرائيل غير ملزمة باتفاق جنيف، وأن ايران تهدد اسرائيل ومن حق اسرائيل الدفاع عن نفسها".

موقع "ان ار جي"؛ بتاريخ 14.11.2013؛ "العنصرية في الكاريكاتير" (الملحق الأول)

نشر موقع "ان ار جي" بتاريخ 4.11.2013 كاريكاتيرًا يحمل مغازٍ عنصرية مستوحى من نظرية التطور لتشارلز داروين. ويظهر الكاريكاتير ما وصفه بمراحل "تطور القتال الفلسطيني" كنوع من التطور البيولوجي والذي بدأ عام 1948 من خلال استخدام المقاتل الفلسطيني للبندقية والحصان، ثم عام 1970 حيث يستخدم المقاتل السلاح الرشاش، وحتى عام 2001 من خلال استخدام الأحزمة الناسفة، إلى عام 2013 الذي تظهر فيه المرحلة النهائية حيث تظهر الصورة انتحاريًا يدفع طفلًا إلى حمل السكين.

موقع "ان اف سي"؛ بتاريخ 17.11.2013؛ "على كافة اليهود حمل السلاح يوميًا لمواجهة الفلسطينيين" (الملحق الثاني)

نشر موقع "ان اف سي" بتاريخ 17.11.2013 مقالة كتبها بوغاز شايبيرا على خلفية مقتل جندي إسرائيلي في مدينة العفولة. ودعا من خلالها كافة اليهود إلى حمل السلاح المرخص يوميًا لقتل أي فلسطيني "ينوي قتلهم"، كما زعم.

وقال: "في دولة اليهود يوجد الكثيرون ممن يحملون السلاح، سلاح مرخص بالطبع، وعيدكم بحمل السلاح. قبل سنوات، في موجة الشغب والقتل- التي لن ينساها أي منا- كثر شعروا بحاجة لحمل السلاح، لهدف محدد- أداة للدفاع عن الحياة في تلك الأيام، المخاطر التي نصبت لليهود في كل زاوية كانت أكثر مما ينصب اليوم حيث قتل مئات اليهود من قبل العرب النازيون الجدد. خلال تجولي في شوارع المدينة، حتى مدينة المقدس تل أبيب، رأيت عددًا غير بسيط من الناس، مثلي، يحملون أسلحة. منذ تلك الأيام الكسل والروتين أدى بالكثيرين إلى ترك سلاحهم في الخزانة الحديدية ويهود أقل يحملون سلاحهم يوميًا. حان الوقت كي نصحو! الإرهاب العربي عاد وضر بنا ومنذ أشهر ونحن نشهد قتلة نازيين جدد جرئين يبحثون عن لحظة تؤهلهم ذبح يهودي اضافي، ليقتلوا النساء والرضع".

وأضاف: "أنا أتوجه بهذا لكافة اليهود الذين يمكنهم القانون من حمل السلاح والدفاع عن النفس، ليتركوا اللامبالاة ويبدأوا بحمل سلاح للدفاع كي ينقذوا حياتهم وحياة يهود آخرين حولهم. على ضوء تعاضم عمليات القتل، يجب وربما إجباري حمل وسيلة للدفاع عن أجسادنا وأن نعزز الأمن لأنفسنا، لعائلاتنا واخواننا اليهود حيث كانوا. ليس في هذه الأقوال ما يشجع غربًا مجنونًا هنا يصنع فيه كل واحد قانونًا لنفسه، حاشا وكلا. أوامر القانون وفرائض الأخلاق معروفة وواضحة للجميع، ولا يجب خرقهم. مع ذلك في حال الخطر الواضح على الحياة، عندما يقوم عربي وفي يده سكين بالانقضاض، عندما يهجم عربي برمي زجاجة حارقة تجاه سيارة، عندما يوجه عربي سلاحه نحو يهودي- في كافة هذه الحالات يجب منع عملية القتل المقبلة".

موقع "إن آر جي"؛ بتاريخ 19.11.2013؛ "الوحشية الفلسطينية والتعطش للدم اليهودي" (الملحق الثالث)

نشر موقع "إن آر جي" مقالة كتبها يوسي احييمير بتاريخ 19.11.2013 الذي حمل السلطة الفلسطينية مسؤولية حالات القتل التي حدثت مؤخرًا في إسرائيل.

وقال: " فاجئ الشبان عوفر في منزله في غور الاردن وقتلوه بفأس وقضبان من الحديد. وفسر القتلة دافعهم القومي وبالتالي لم يكشفوا فقط عن وحشيتهم وانما عن تعطشهم للدم اليهودي. ولم نرَ من قبل ابو مازن ورجاله اي رفض او شجب. فهذه الهدايا الدموية هي ثمرة التحريض المعادي للسامية الذي يجري في انظمة التعليم ووسائل الاعلام الفلسطينية والذي يحدث دون عوائق بالتوزاي مع المحادثات التي تديرها الوزارة ليفني لتشجيع المفاوضات من أجل حل النزاع. لا احد يعرف ما الذي يحدث في المحادثات، والى اين وصلت، وما الذي سيغير، عندما يستمر الفلسطينيون بالتحدث الينا بالسكاكين والفؤوس؟"

وأضاف: "المواقف الفلسطينية واضحة، دون تنازل. إضافة الى ذلك نظام التحريض ضد اسرائيل وضد الاعتراف بها، ليس فقط كدولة يهودية، اصف الى ذلك الارهاب المستمر، وسوف تدركون ان المفاوضات ستصل الى طريق مسدود. السؤال هو الى اي مدى يفضل الفلسطينيون الحصول على هدايا على شكل قتلى يهود، في حين يخدمون اسرائيل والولايات المتحدة الامريكية. الى اي مدى نحن وحلفاؤنا نخبي رؤوسنا في الرمل ولا نكثرث للكراهية الفلسطينية؟ يا للخسارة ان اسرائيل لم تعلن وفورا بعد قتل الجندي في الحافلة عن الغاء اطلاق سراح السجناء كشرط لاستمرار المحادثات. حان الوقت ان تضع اسرائيل شروطاً حازمة امام النفاق الفلسطيني تماما كما تقف ضد الرغبات الايرانية بالسلاح النووي. وعلى اسرائيل ان تضح حدًا لـ "الهدايا" التي يحصدها منها اعدائها واصدقائها".

صحيفة "يديعوت احرونوت"؛ بتاريخ 20.11.2013؛ "لا يجب معالجة حفيذة هنية بسبب أفعال جدها" (الملحق الرابع)

اجاب حجابي سيغال بالنفي على السؤال الذي طرحته صحيفة "يديعوت احرونوت" بتاريخ 20.11.2013 فيما اذا كان على اسرائيل تقديم علاج طبي لحفيذة رئيس الوزراء الفلسطيني، اسماعيل هنية، الأمر الذي اعتبرته اسرائيل "بادرة طيبة" لقائد حماس. وادعى سيغال ان "اسرائيل ظهرت غبانها وليس وجهها الحسن" منتقدًا تقديم علاج لحفيذة هنية.

وقال: "تكريس علاج لحفيذة شخص اضطررنا بسببه ان نحمي غرف الاطفال في دولة كاملة، وايضا المستشفيات الواقعة تحت مدى صواريخه، يبعث مذاقًا سيئًا من ناحية أخلاقية. لو كنا مسؤولين بشكل او بأخر عن حالتها الصحية، فليكن. ولكن وثيقة جنيف تعرّف الحالات التي تلزم الدولة بمعالجة اعدائها. على سبيل المثال عند وقوعهم في الاسر. ولكن امال ليست اسيرة ودولة اسرائيل لم تحكم منطقتها منذ زمن. وقبل ثماني سنوات انسحبنا وتركنا الفلسطينيين يحكمون انفسهم. وحصلوا على فرصة ذهبية لبناء دولة عصرية وبناء بنى تحتية صحية ذاتية. وبعد خمس دقائق انتخبوا الجد هنية، الذي كل اهتمامه في الحياة هو بناء بنى تحتية لصواريخ القسام. وفرضيته تقول انه يمكنه ان يقتل اليهود وفي وقت الطوارئ الاستعانة بمستشفياتهم الفخمة. وقبل سنة تعالج صهره والان حفيدته وفي السنة القادمة لربما هو نفسه. فلماذا لا؟".

להרוג מחבלים, בלי למצמץ!

הלווית החייל עדן אטיאס ז"ל [צילום: פלאש90]

עת להתעורר! הטרור הערבי שב להכות בנו! הנשק ניתן לנו לשם הגנה. במצב בו קיימת סכנה ממשית לחיי יהודי יש לירות על-מנת להציל

■ ■ ■

עוד יום קשה חל בשבוע שעבר ליהודים באשר הם. אוטובוס מלא נוסעים בשעת בוקר, יש העולים, יש היורדים, כמה מעלעלים בעיתון, ופה ושם כאלה המנצלים את הנסיעה להשלמת שעות שינה. בחורה צעירה, איש עמל קשה-יום או חייל צעיר. בבוקר הוא היה זה חייל צעיר, שרק לפני שבועות מספר התגייס, כך נודע. לא הייתי שם, אך כולנו יודעים איך זה נראה - פנים של ילד במדים, ראש שמוט, עיניים עצומות ושלווה השמורה לתינוקות.

אלא שהפעם השלווה הופרה על-ידי רוצח ערבי ניא-נאצי ששם לו למטרה לרצוח יהודי על שום היותו יהודי. סכין ביד, תאוות רצח ואהבת הפגיון, ובטרם מצליח איש למנוע - יהודי נוסף, הפעם הזו צעיר ובמדים, מפרפר למוות אכזר תוך שכולנו - הוריו, אחיו, משפחתו וכל היהודים המומי צער ומוכי אבל המלווה בתחושת כאב ואובדן.

ההמשך כבר פחות חשוב. הרוצח נתפס, נמסר לכוחות הביטחון. ההמשך ידוע... מעצר, חקירה ומשפט, בהמשך כלא ישראלי ובו כל הפינוקים והצ'ופרים שהנכם יכולים להעלות על דעתכם ובעתיד לבוא שחרור לחופשי. לא יאומן, אבל ככה זה אצלנו.

להתעורר לנוכח הטרור הערבי

במדינת היהודים יש רבים האוחזים בנשק, ברישיון כמובן, עבדכם בכלל זה. לפני שנים, בגל הפרעות והרציחות - אותו איש מאיתנו לא ישכח לעולם - חשו רבים צורך לשאת את הנשק על גופם, למטרה לשמה נועד - כלי הגנה על החיים. באותם ימים, אימת הפרקליטות על היהודים הייתה פחותה מהיום מחד-גיסא והסכנות שארבו ליהודים בכל פינה היו גדולות מהיום בהיות מאות רבות של יהודים נטבחים על-ידי הערבים הניאו-נאצים שהפילו בנו חללים רבים מאידך-

בלכתי ברחובה של עיר, אפילו עיר הקודש תל אביב, ראיתי שלא-מעט אנשים, כמותי, מתהלכים כשהם נושאים הנשק על גופם. מאז אותם ימים העצלות והשגרה גרמו לרבים להשאיר את כלי הנשק טמונים בכספת ופחות יהודים נושאים נשק על גופם ביום-יום.

הגיע הזמן להתעורר! הטרור הערבי שב להכות בנו ומזה כמה חודשים אנו עדים שוב לרוצחים ניאון-נאצים עזי-מצח המחפשים שעת כושר לשחוט יהודי נוסף, לטבוח בנשים ובעוללים ולרוצחם נפש תוך שהם מקפדים חיים קדושים ומותירים אחריהם כבעבר יתמות, אובדן ושכול. לאסוננו, המקרים רבים, והחל מבני משפחת פוגל, דרך אביתר בורובסקי, וכלה בעדן אטיאס שנרצח בשבוע שחלף - השם יקום דם כל הקדושים - התוצאה היא אחת: מתינו מוטלים לפנינו ואין מושיע.

לחזור לשאת נשק מציל-חיים

אז זהו, יכול להיות מושיע. הנני פונה בזאת אל כל היהודים הרשאים על-פי חוק להחזיק ולשאת נשק להגנה עצמית, לצאת מהאדישות ולהתחיל לשאת על גופם את כלי ההגנה העשוי להציל חיייהם וחיי יהודים אחרים בסביבתם. דווח שבעת שהרוצח יימח שמו דקר את החייל המנוח, עמדה מנגד מאבטחת שהותירה את הנשק האישי שברשותה בבית וזו הביעה צער עמוק על כי נבצר ממנה להציל חיים.

בל ייקלע איש מאיתנו האוחז בנשק למצב דומה. למרות הקושי ועל-אף אי-הנוחות הכרוכה בכך, לנוכח התגברות מעשי הרצח, רצוי ואולי אף הכרחי לשאת אמצעי ההגנה על גופנו ולהרבות ביטחון לעצמנו, למשפחותינו ולאחינו היהודים באשר הם.

בעת היתקלות באירוע בו מבקש רוצח ערבי ליטול חיי יהודי, יש לפעול בנחישות וללא כל מורא. הנשק ניתן לנו לשם הגנה ובעוד איש איננו שש לעשות בו שימוש, ואולי אף מתפלל שלא יזדקק לו, בעת מצב של קיום סכנה לחיים יש לירות על-מנת להציל חיים. כל חשש מפני טעות, הסתבכות משפטית או התנכלות של רשויות החוק והמשפט אינו עומד בפני הכורח להציל חיים. חיי ילדינו, משפחותינו ואחינו היהודים קודמים לכל שיקול אחר, ולכן יש לירות על-מנת להסיר באופן מוחלט את הסכנה.

אין באמור כדי לעודד חלילה מערב פרוע בו כל אחד עושה דין לעצמו. הוראות הדין ומצוות המוסר ידועות וברורות לכל, ואין לחרוג מהן. יחד עם זה, במצב של סכנה ברורה וודאית לחיים, כאשר ערבי וסכין בידו מסתער, כאשר ערבי ובקבוק תבערה בידו מתכוון להטילו על מכונית, כאשר ערבי נושא נשק מכוונו אל יהודי - בכל המקרים האלה יש למנוע את מעשה הרצח הבא, חלילה.

יש לירות בלי למצמץ.

תאריך: 17/11/2013 | עודכן: 17/11/2013

<http://www.news1.co.il/Archive/003-D-88136-00.html>

الملحق الثالث:

מו"מ מולד – על "המתנות" הפלסטיניות

עד מתי יעדיפו הפלסטינים לקבל מתנות, בדמות נרצחים יהודים, על פני ההכרה שלא את כל מה שהם דורשים יוכלו לקבל?

הרבה מתנות קיבל העם הפלסטיני באחרונה. לא, איננו מתכוונים למתנה שהגיש לו שר החוץ האמריקני ג'ון קרי, שבראיון לערוץ 2 הצדיק למעשה את האפשרות שתפרוץ אינתיפאדה שלישית, אם ישראל לא תקבל את תנאי הפלסטינים במו"מ. כוונתנו למתנות אחרות, כפי שהגדירו זאת שני פלסטינים מאזור חברון. השניים - רוצחי אל"מ (מיל") שריה עופר ז"ל - אמרו שהרצח הוא "מתנה" לעם הפלסטיני.

כזכור, השניים הפתיעו את עופר בביתו בבקעת הירדן והרגו אותו במוטות ברזל ובגרזן. שני הרוצחים הסבירו את המניע הלאומני שלהם, ובכך לא רק חשפו את אכזריותם שלהם אלא את הצמא לדם יהודי. הם ידעו שבני עמם יקבלו בלא הסתייגות את ה"מתנה" המתועבת הזאת. ואכן, לא ראינו שאבו-מאזן וחבורתו דחו או גינו אותה.

"מתנות" דומות העניקו לעצמם הפלסטינים בעת האחרונה בדמות הנרצחים תומר חזן, גל קובי ועדן אטיאס זכרם לברכה. כל "מתנה" כזו הייתה פרי יוזמתו של "מפגע בודד", כפי שמסבירים אצלנו ה"מעריכים" הצה"ליים, בניסיון לרכך את גודל המכה ולדחוק את ההנחה שמתנותמכות אלה מבשרות את בוא האינתיפאדה השלישית.

מתנות הדמים הללו הן פרי ההילולים של מערכת הסתה אנטישמית, שמתנהלת במערכת החינוך והתקשורת הפלסטינית, המתרחשת באין מפריע במקביל לשיחות שמנהלת השרה לבני על קידום המו"מ לפתרון הסכסוך. איש אינו יודע מה מתרחש בשיחות, מה מתקדם בהן, ובעצם - מה כבר יכול להתחדש? מה הן משנות, כשהפלסטינים ממשיכים לדבר איתנו בסכינים ובגרזנים?

העמדות הפלסטיניות ברורות, בלתי מתפשרות. הוסיפו לזה את מערכת ההסתה נגד ישראל, נגד הכרה בה, ולא רק כמדינה יהודית, הוסיפו לכך את הטרור הבלתי פוסק, ותבינו שהמו"מ הזה מוביל למבוי סתום. אבל ג'ון קרי וציפי לבני-בשלהם. שר החוץ האמריקאי מזהה חולשה בצד הישראלי, ולכן מפעיל מכבש לחצים. לדידו, על הישראלים לעשות את מרב הוויתורים.

האם שרת המשפטים שלנו אומרת אי-פעם "לא" לבני שיחה ולמתווך הלא-הוגן מושינגטון? האם היא מעלה בשיחות תביעות ישראליות מינימליות כמו הפסקת ההסתה ומעשי הטרור? מסופקני.

השאלה היא עד כמה יעדיפו הפלסטינים לקבל מתנות בדמות נרצחים יהודיים, תוך הונאת ישראל וארה"ב - על פני הכרה סופית וגמורה שלא את כל מה שהם דורשים במו"מ יוכלו אי פעם לקבל? עד כמה אנחנו ובעלי בריתנו נטמון ראשנו בחול ונעבור לסדר היום על השנאה והגרזנאות הפלסטינית?

מה חבל שישראל לא מיהרה להודיע, מיד לאחר רצח החייל המנמנם באוטובוס בעפולה, כי חסל סדר שחרור אסירים כתנאי להמשך השיחות. הגיע הזמן שגם ישראל תציב תנאים בל-יעבורו ותעמוד איתן מול הצביעות הפלסטינית, בדיוק כפי שהיא עומדת איתן במאבק מול תאוות הגרעין האיראנית. ישראל חייבת לשים קץ ל"מתנות" שגובים ממנה אויביה וידידיה

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/523/300.html>

الملحق الرابع:

האם ישראל צריכה
להעניק טיפול רפואי
לנכדתו של איסמעיל הנייה

יותר צדיקים מהאפיפיור

חגי סגל

היהודים שוב הוכיחו שהם הנוצרים הכי ארוקים עלי אדמות. שירותי האשפוז שהושיטו בהתנדבות לנכדתו של אחד מבכירי אויביהם מציבים אותם בדרגת צדיקות אפיפיורית.

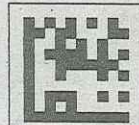
סבא איטמעיל הנייה מתכנן פלסטין גדולה מהים ועד הנהר, פלסטין נטולת יהודים – אבל היהודים עצמם מסרבים להיות קטנוניים ומטפלים במסירות אין קץ בצאצאיתו הקטנה, אמאל. מישהו במשרד הבריאות או במשרד החוץ אולי ראה בכך הזדמנות פו לחשוף בעולם את פרצופנו היפה: תראו כמה שאנחנו טובים.

ובכן, לא טובים ולא יפים, אלא בעיקר טיפשים. טיפול מסור בנכדתו של אדם שבגללו נאלצנו למגן את חררי היל-דיים בחבל ארץ שלם, כמו גם את בתי החולים בטווח הטילים שלו, מסגיר טעם מוסרי רע. לכך בדיוק כיוון החכם מכל אדם כשהמליץ בספר קהלת: "אל תהי צדיק הרבה".

אילו היינו אחראים בצורה כזאת או אחרת למצב בריאותה הנואש של אמאל, ניחא. אמנת ז'נבה מגדירה מצבים שבהם מדינה מחויבת לטפל גם באויביה. למשל כשהם נופלים בשבי. אבל אמאל איננה שבוייה, ומדינת ישראל כבר מזמן לא שולטת באזור מגוריה. לפני שמונה שנים יצאנו משם כדי לאפשר לפלסטינים לשלוט בעצמם. הם קיבלו הזדמנות פו לכנות מדינה מודרנית משלהם, ובכלל זה גם תשתיות בריאות עצמאיות. חמש דקות אחר כך הם העלו לשלטון את סבא הנייה, שכל עניינו בחיים הוא תשתיות קסאמים.

הנחת העבודה שלו אומרת שהוא יכול להתרכז בהרג יהודים, אך להיעזר בשעת חירום בבתי החולים המשובחים שלהם.

לפני שנה אושפז כאן גיסו, עכשיו נכד-תו, ובשנה הבאה אולי גם הוא עצמו. מדוע לא, בעצם?

YCODE

דיעות אחרונות